CRIMSON CIRCLE MATERIALET
Serien om Oppdagelse

SHOUD 1: "Oppdagelse 1"
av ADAMUS, kanalisert av Geoffrey Hoppe

Presentert i Crimson Circle
7 september 2013
www.crimsoncircle.com

Jeg Er den Jeg Er, Adamus, den Shaumbra-inspirerte fasetten av St. Germain. (applaus) Takk.

Så la oss begynne på den nye serien vår, Serien om Oppdagelse. La oss trekke pusten dypt og godt.

Jeg ber dere veldig ofte om å trekke pusten godt og dypt og la meg komme dere litt nærmere, la meg komme like nær deg som jeg er Cauldre – Geoffrey akkurat nå. Å, jeg er inne i ham. Ja, jeg kommer til å være her en stund. Det glemte jeg å si til ham. Jeg drar ikke med en gang.

Så trekk pusten godt og dypt, og inviter meg, Adamus, så nær deg at du kan føle at jeg kiler deg på innsiden – ja, alle steder. Slik at du kan føle meg i hjertet ditt, slik at du kan føle meg ved siden av deg.

Trekk pusten godt og dypt.

Dere forstår, å slippe noen så tett innpå krever en modig person – å slippe noen som helst – inkludert dine kjære, barna dine, *hvem som helst* – så tett innpå. For der er lag på lag av beskyttende, forsvarende, materiell og åndelig energi rundt overalt. Men når du kan slippe noen så tett innpå at de er helt på innsiden av deg, gir deg en klem fra innsiden, har du oppnådd et nivå av bevissthet gjennom tillit, gjennom å tillate, og det vil tjene deg vel.

Så, kjære Shaumbra, trekk pusten godt og dypt.

Når du kan stole så mye på deg selv at du kan slippe meg inn i tankene dine, inn i sinnet ditt, er det å stole på deg selv, det er å ha veldig mye tillit og balanse i deg.

Hvis du kan slippe meg inn, kan du også slippe andre inn. Når du slipper andre inn, vil du oppdage at de egentlig aldri kan skade deg, aldri, aldri ta noe fra deg. De kan skape en masse illusjoner. De kan leke leken med å late som om de kan ta noe fra deg, og du kan leke leken med at du er et offer, late som om du er sårbar, Men trekk pusten godt og dypt. Hvis du kan slippe meg så tett innpå, så nær, har du nådd et nivå av bevissthet – ekte bevissthet – i deg selv.

Og, når jeg snakker om deg selv, hvorfor ikke trekke pusten godt og dypt og slippe deg selv så nær. Uhhhh, det er litt vanskeligere, det er litt vanskeligere å la deg selv komme så nær. Vi skal snakke om det og mange andre ting i Serien vår om Oppdagelse, og oppdage hvem du er. Ja.

Det høres lett ut. Det er det ikke. Det er noe av det mest skremmende. Jane, du og jeg har ved mange anledninger snakket om frykt. Hva frykter dere mest? Dere selv selvfølgelig – dere alle, alle englevesener. Det er det høyeste nivået av motstand eller frykt, hva dere nå enn vil kalle det, men det er det vanskeligste. Vi skal gjøre det i Serien vår om Oppdagelse.

Vi går inn i det femte året vårt sammen, Vi er ferdige med fire. Jeg er overrasket over at så mange av dere er her fremdeles. Ja, det er virkelig sant, jeg er overrasket, for dere forstår, der er en viss fasinasjon for religion og filosofi, det å prøve å tillegge livet litt mening, og som dere sannsynligvis har oppdaget, er det ingen virkelig mening. Der er et nivå av fasinasjon for spirituelle ting, for det okkulte, delvis fordi dere har studert det i fortiden, delvis fordi det okkulte, det spirituelle er tiltrekkende. Det har en kraft, det er forførende.

Noen sier at de studerer det for å få en bedre forståelse for hvordan ting fungerer, men nei, de er fulle av makyo, for dere vil aldri forstå hvordan ting fungerer. Det er designet for at en ikke skal det. Det er designet for at en ikke skal det.

Så det er mange som studerer det som en distraksjon fra dagliglivet sitt. De kan dra og leke engleleker. Beklager, med det er bare leker. De kan imponere venner og slektninger med okkultismen sin, raritetene sine. Av og til bruker de spiritualitet og new age som et slør for den ellers merkelige naturen sin, og de bare kaller det for new age. (litt latter) Det er veldig sant. Veldig sant.

Men som dere vet fra tidligere tider sammen med Tobias, fra den gangen jeg begynte å komme til dere i 1999, er vi ikke her for å være spirituelle eller new age. Det fungerer ikke. Vi er her, dere er her, på grunn av den legemliggjorte opplystheten deres.

Det er egentlig ingenting å studere. Overhodet ingenting. Det er veldig mye å oppdage, og det er veldig mye å bli klar over. Dere har kommet hit i måned etter måned … etter måned. (Adamus humrer) Dere har faktisk manifestert, skapt dette aspektet som kalles Adamus. Faktisk så har jeg, som St. Germain, litt vanskelig for å skifte inn i denne rollen som – det en kan kalle – litt ubehagelig, litt pretensiøs, litt provokativ. Men det er det dere skaper – pushen, skarpheten, forskjellen – for da dere studerte en masse spiritualitet, hadde mange tidligere liv i religiøse ordener, oppdaget dere at det var interessant, men det ga dere ikke den virkelige fullstendigheten som dere valgte.

Så dere kom hit til denne gruppen som kalles Shaumbra i dette livet, til denne samlingen, og sa; «Jeg vil gjøre det – legemliggjort opplysthet. Jeg bryr meg ikke om hva som kreves.» Dere kom på en måte hit med en liten illusjon om at dere skulle være her for å hjelpe til med å redde verden og alt dette andre, men oppdaget at det ikke var noe behov for det. Og selv om det var det, ville de ikke nødvendigvis akseptere det fra dere. De ville ha motstand mot hvem som helst.

Så dere kom hit for å få legemliggjort opplysthet. Og det kommer dere til å realisere. Du *vil* realisere det. Det tviler jeg ikke på. Hvis jeg trodde det bare var kanskje, hadde jeg ikke vært her. Det *blir* slik så lenge du velger det, så lenge du tillater det. Og det blir på ingen måte slik dere trodde. (litt latter)

Så jeg gir dere kredit og applaus for å holde dere til dette. Det er til tider tøft, veldig tøft – skikkelig tøft – for det river ned alle illusjonene. Det river ned identitetene. Det river ned usannhetene. Det river ned det du trodde var deg, slik at du kan oppdage det virkelige deg. Det er veldig, veldig få mennesker som noensinne har gått den veien. Veldig, veldig få.

Det er en masse mennesker som snakker om Gud og rettferdighet og alt dette andre, men det er veldig få som stopper opp for å se innover og for å foreta den indre reisen. Det er vanskelig. Men dere ville ikke hatt det på noen annen måte.

Så, velkommen til Serien om Oppdagelse.

Serien om Oppdagelse

I serien vår, som vil vare i elleve segmenter, i serien vår vil vi hver måned ha en samtale – en interaktiv samtale – som jeg vet dere liker veldig godt. Dere klarer nesten ikke å vente til Linda gir dere mikrofonene. Har jeg ikke rett? (noen blant publikum sier «jo») Vi skal ha interaktive samtaler, for dere har mye visdom å dele. Ja, som *dere* har å dele. Og noen ganger er det skremmende med denne mikrofonen rett foran dere og jeg som ser på, og titusener som ser på. Men når dere hører deres egen stemme – ikke bare ordene som kommer ut, men tonen, dybden, ånden i stemmen din, når dere hører det – det er da dere begynner å få bevissthetsgjennombrudd. Det er da dere begynner å forstå «Jeg Er den Jeg Er.» Det er da dere begynner å forenkle ordene. Det er da dere slutter å fortelle de lange historiene. Det er da alle andre kan føle tilstedeværelsen som kommer fra stemmene deres.

Så vi skal ha samtalene våre. De vil bli livlige. De vil bli sprø. De vil kanskje til tider gjøre dere sinte, men samtalene, samhandlingen, er veldig bra i forhold til å høre deg selv.

Jeg vil selvfølgelig alltid ha forelesningsdelen min – fascinerende forelesninger – i hver Shoud. Men i denne Serien om Oppdagelse, vil vi hver måned ha en opplevelse. Noen ganger blir det en merabh, noen ganger en annen form for opplevelse. Vi kommer til det punktet da vi ikke har behov for å bare snakke om ting, det er tid for å oppleve dem. Så vær forberedt på en opplevelse hver måned.

I noen av opplevelsene vil dere kanskje ikke oppleve noe med det samme. Vel, det vil dere, men dere vil ikke være klar over det med det samme. Noen ganger tar det timer, dager, uker for å forstå hva som egentlig skjedde. Vi skal ikke prøve å *gjøre* noe i opplevelsene. Vi skal ikke anstrenge oss inn i den. Vi skal tillate den, og så la det utfolde seg. Intet mentalt stress. Ingen anstrengelser. Bare tillatelse.

Vi skal gå gjennom en serie med veldig spesifikke opplevelser hver Shoud, og den ene vil jobbe ut fra, eller ekspandere ut fra de tidligere. Jeg har sagt til Cauldre at jeg også vil prøve å gjøre mitt segment kort, litt kortere.

Men jeg følger bokstavelig talt med på, registrerer energiene, føler hva som skjer, for som jeg har sagt til dere mange ganger før, er jeg bare en distraksjon – en humoristisk, sjarmerende distraksjon, men en distraksjon – slik at mens du ser på. Lytter, opplever, er det noe annet som skjer her. Du befinner deg i et trygt rom, føler inn i Jeg Er Tilstedeværelsen din, og tillater at det skjer at mildt, stille skift uten å tenke på det.

Det er ingenting som roter mer til en god energibevegelse, en god ekspansjon av bevissthet mer enn å tenke seg til det. Så jeg distraherer, dere tillater. Er det en avtale? (publikum samtykker)

Fint. Så vi starter denne samhandlingen med dagens spørsmål – hvis du er klar med mikrofonen. (til Linda)

LINDA: Ja sir.

ADAMUS: Åh, ikke kall meg sir. (litt latter)

LINDA: Vil du at jeg skal skrive ned spørsmålet?

ADAMUS: Nei, til publikum frue.

LINDA: Ja sir.

ADAMUS: Så bruk litt tid til å føle inn i dette uten å tenke så mye, men føl inn i det, for del av dagens opplevelse vil handle om å lytte – lytte til det som allerede er der.

Dagens spørsmål

Så det spørsmålet jeg har til dere – et mentalt spørsmål, men føl inn i svaret – har du det bedre nå enn da vi begynte for 14 år siden, eller for fire år siden da jeg begynte sammen med dere? Har dere det bedre nå?

Trekk pusten godt og dypt, og føl inn i det. Har du det bedre?

Og kjær Linda, mikrofonen takk. Og Linda, hva er svaret ditt? (latter fordi hun plutselig fryser til midt i gangen) Det der må dere ta et bilde av! (mye latter) Hun befinner seg i en suspendert bevissthetstilstand.

Fjorten år siden. Jeg er sikker på at det har vært litt av en reise for deg.

LINDA: Jeg har det bedre. Jeg har det bedre.

ADAMUS: Har det bedre.

LINDA: Jada.

ADAMUS: Hvorfor? Hvordan?

LINDA: Jeg har mer personlig klarhet.

ADAMUS: Fint.

LINDA: Jeg føler meg sterkere.

ADAMUS: Fint.

LINDA: Og jeg har fremdeles ikke skadet noen i flyselskapene. (latter)

ADAMUS: Stor bravo. (litt applaus) Fint. Fint.

LINDA: Og jeg elsker å gjøre det jeg gjør.

ADAMUS: Ja. Så har du det bedre?

LINDA: Ja!

ADAMUS: Nei, jeg snakker til Shaumbra.

LINDA: Åh, snakker til Shaum- … åh, åh, åh! Ikke meg lenger! Er du ferdig med meg?

ADAMUS: (humrer) Mikrofontid.

LINDA: Er du ferdig med meg?

ADAMUS: Ja.

LINDA: Greit

ADAMUS: Edith. Hallo.

EDITH: Hallo, St. Germain?

LINDA: Adamus.

EDITH: Er du Adamus eller St. Germain?

ADAMUS: Spiller det noen rolle? Spiller det noen rolle?

EDITH: Nei.

ADAMUS: Og er vi ikke en og samme?

EDITH: Greit.

ADAMUS: Ja. Hvem foretrekker du i dag?

EDITH: Det kan jeg ikke svare på.

LINDA: Jo, det kan du! Ja eller nei. Adamus, St. Germain.

ADAMUS: Det er på en måte som «Jeg vet ikke.»

LINDA: Det er et ugyldig svar.

EDITH: Jeg sa ikke at jeg ikke vet det. Jeg sa at jeg ikke kan svare på det.

ADAMUS: Så Edith, Edith, har du det bedre?

EDITH: Ja, på den måten som Linda beskrev. Jeg har mer klarhet og forståelse av meg selv. Jeg vet at Jeg Er. Um …

ADAMUS: Javel. Du høres ikke så positiv ut i forhold til dette.

EDITH: Vel, jeg har et problem …

ADAMUS: Hva tenker du på?

EDITH: … og det forsvinner ikke. Det virker ikke som om jeg får inn overfloden min, og jeg er ganske mye fattigere enn jeg var.

ADAMUS: Sier du det? Er du?

EDITH: Ja.

ADAMUS: Er det ille?

EDITH: Ja, jeg liker det ikke.

ADAMUS: Jo, det gjør du.

EDITH: Nei, det gjør jeg ikke.

ADAMUS: Jo, det gjør du. Publikum?

LINDA: Jo, du liker det!

ADAMUS: Og hvorfor sier jeg det? Åhh! Dette blir en morsom serie! Åhh! For Edith, du har hørt disse ordene før, og du kan argumentere med svakheten, du kan argumentere med offerrollen hele dagen, men hvis det er noe i livet ditt du ikke liker, så *liker* du det, for det er der. Det er der. Det tjener deg på en eller annen måte.

Vel, vel, det er frustrerende. Det er vanskelig. Du tenker på det hele tiden. Du bruker utrolige mengder av energi til å tenke på det, lure på hva galt du har gjort, og det bare holder deg der i denne overflodsavgrunnen.

EDITH: Ja, du har rett.

ADAMUS: Mangel på overflod avgrunnen. Faktum er at pengene egentlig ikke utgjør noen forskjell. Du kom ikke hit for å gjøre penger, du kom hit for å få opplysthet. Ikke sant?

EDITH: Riktig.

ADAMUS: Så det spiller egentlig ingen rolle. Faktum er at når du gir slipp på det, bare gir slipp og slutter å streve med det, slutter å våkne midt på natta med dette, vil du oppdage at pengene ikke spilte noen rolle, og da er de der. Da vil du lure på hvorfor de ikke var der tidligere når du virkelig trengte det. Men akkurat nå tjener det deg på et vis, på et eller annet vis, og det er noe å oppdage for deg. Ja. Og du ser mørkt på det, du vet, du har dette tvilende ansiktsuttrykket. Det vil være der helt til du eier det faktum at du mottar noe fra det. Det vil fortsette å være der.

EDITH: Å, jeg skulle ønske jeg ville skynde meg og oppdage det.

ADAMUS: Greit. Sett i gang! (litt latter) Og dette er ingen psykoanalyse. Vi vil ikke gå inn i det. Vi vil ikke gå på traumer i tidlig barndom eller slike ting. Men hvorfor tjener det deg? Vil du at jeg skal si det?

EDITH: Ja takk.

ADAMUS: Okay. Greit. Det holder deg fokusert. Du tror at det gjør det. Du tror at det holder deg på knærne og holder deg fokusert slik at du ikke distraherer deg selv med alt dette jordiske. Og du har om og om igjen sagt til deg selv at du aldri vil bli opphengt i de jordiske gledene, og det blir du ikke. Nå må du gjøre den bevisste bevegelsen med å si; «Jeg kommer *ikke* til å bli sittende fast i det. Jeg *kan* ha jordiske gleder i opplysthet, for det går hånd i hånd.» De gjør det for dere alle. Det gjør de.

EDITH: Greit. Takk.

ADAMUS: Ja, og jeg kan ikke … jeg skulle gjerne ha skjenket deg stor overflod. Det kan jeg ikke. Det kan jeg ikke. Og selv om jeg kunne det, hadde jeg ikke gjort det, for den store gaven ligger i at du gir det til deg selv.

EDITH: Jeg forstår.

ADAMUS: Ja

EDITH: Takk.

ADAMUS: Så, når dette med overflod kommer opp min kjære, ikke fokuser på det. Ikke fokuser på det, for selv mangelen på overflod har blitt en større distraksjon enn selv overfloden. Fint.

EDITH: Sant.

ADAMUS: Så, har du det bedre, eller ikke?

EDITH: Ja.

ADAMUS: Er det et stort ja, eller et lite ja.

EDITH: Et midt-i-mellom ja. (latter)

ADAMUS: Greit. Fint. Noen få til; har du det bedre, eller har du ikke det?

GARRET: Ja.

ADAMUS: Fint. På hvilken måte?

GARRET: Slik det allerede er nevnt. Jeg føler at jeg har mer fred.

ADAMUS: Ja.

GARRET: Og det er virkelig en gave.

ADAMUS: Javisst. Ja.

GARRET: Ja.

ADAMUS: Og mye mer eller litt mer?

GARRET: Mye mer fred. *Mye* mer fred.

ADAMUS: Ja. Og jeg tror du vet, vi vet om noe av det som var aller mest utfordrende – hvis du ikke har noe imot at jeg er litt personlig – noe av det som var … for jeg ville gjort det uansett. (litt latter) Noe av det som var …

GARRET: Hvis det hadde gjort noe, hadde det spilt noen rolle?

ADAMUS: … det mest utfordrende for deg, som for veldig mange, var det å lære å være sammen med deg selv. Bare være sammen med deg. Og det har du fått anledning til, du har integrert det, og nå underviser du om det.

GARRET: Ja. Og det som sannsynligvis er det mest indikative, er at når tvilen kommer fram, så er det som ingenting.

ADAMUS: Ja.

GARRET: Tvilen vil alltid komme fram, men vil jeg ha den? Vil jeg at den skal tjene meg, eller er det bare en tvil?

ADAMUS: Så absolutt. Fint. Takk.

Nå i forhold til for fjorten eller fire år siden. En av delene.

IWONA: Jeg har det mye bedre.

ADAMUS: Fint. På hvilken måte?

IWONA: Jeg elsker livet.

ADAMUS: Ja.

IWONA: Og nylig oppdaget lærte jeg å tillate livet å elske meg tilbake. (hun ler)

ADAMUS: Ahh. Hvordan skjedde det? Gikk du en dag inn på butikken og så en liten eske du kunne kjøpe for at livet skulle elske deg tilbake?

IWONA: Det bare skjedde.

ADAMUS: Ja. Det bare skjedde.

IWONA: Bare skjedde.

ADAMUS: Ja.

IWONA: Det er en opplevelse.

ADAMUS: Ahhh!

IWONA: Oppdagelse.

ADAMUS: Ja. Hvordan skjedde det? Hvordan opplevde du det?

IWONA: Jeg åpnet opp for å tillate og ta imot.

ADAMUS: Fint.

IWONA: Det var min utfordring.

ADAMUS: Fint. Hvordan føles det når livet elsker deg tilbake?

IWONA: Utm- … fantastisk. (hun ler)

ADAMUS: Ja. Ingen motstand.

IWONA: Ingen motstand.

ADAMUS: Fint.

IWONA: Ja!

ADAMUS: Takk. En eller annen … Bonnie.

LINDA: Ohhh, vi setter i gang.

ADAMUS: Bonnie.

BONNIE: Hei.

ADAMUS: Og vær åpne og ærlig – eller vær Bonnie og ærlig.

BONNIE: (ler) Å, herlighet!

ADAMUS: Eller du kan være rett fram.

BONNIE: Vel, det er klart at jeg har det bedre! Selvfølgelig.

ADAMUS: Ja. På hvilken måte?

BONNIE: Vel, jeg forstår mye bedre hva som foregår nå enn jeg gjorde for lenge, lenge siden da vi begynte med dette.

ADAMUS: Ja. Du gikk gjennom utfordringer og vanskeligheter som så mange av dere har gjort. Og en skulle tro du ville ha sagt; «Nei, dette er virkelig tøft. Livet blir vanskeligere og vanskeligere.» Men du sier, «Nei.» Med andre ord sier du «Ja.»

BONNIE: Jeg antar at det ikke handler om disse tingene.

ADAMUS: Ja.

BONNIE: Og som mange andre, har jeg selvfølgelig mistet alt.

ADAMUS: Ja. Men var det morsomt?

BONNIE: (ler) Ja! Det var massevis av moro!

ADAMUS: For du er her fremdeles! Du er i live! Du snakker i mikrofonene. "Jeg eksisterer" Alt det andre er ikke så viktig.

BONNIE: Det er det ikke. En føler seg mye lettere uten alt dette.

ADAMUS: Ja, ja. Ja. Fint.

BONNIE: Mm hmm.

ADAMUS: Og jeg er glad for at du fremdeles smiler.

BONNIE: Takk for at du spør.

ADAMUS: Ja. Og en til. (Linda gir mikrofonen til Jane) Pust dypt.

JANE: Ja. Selv om reisen til tider har vært vanskelig, vil jeg si at jeg har mye større klarhet nå enn jeg hadde for 14 år siden, og det er jeg takknemlig for.

ADAMUS: Og hvorfor har reisen vært vanskelig? Hva har vært spesielt vanskelig?

JANE: Vel, som Bonnie sa, det å miste alt, ting med kroppen.

ADAMUS: Ja.

JANE: Jeg mener, det eneste jeg ikke har mistet er min kjære ektemann.

ADAMUS: Ja. (Adamus humrer) Men det morsomme når dere snakker om å miste alt; jeg har ikke sett noen av dere tigge på gatehjørnene.

JANE: Det var ganske nær.

ADAMUS: I sinnet ditt.

JANE: Ja.

ADAMUS: I sinnet ditt faktisk, og faktisk når det gjaldt oppfattelsen din av hvor mye du hadde på bankkontoen din. Men de fleste av dere kjører fremdeles fine biler, de fleste av dere har fremdeles de grunnleggende tingene i livene deres, så det pågår en masse oppfattelser her. Og en masse oppfattelser forårsaket av frykt, forårsaket av det å lure på hvor dyp, hvor langt nede bunnen er, for så å forstå at det egentlig ikke spiller noen rolle. Det spiller egentlig ingen rolle.

Vanskelig å gå gjennom …

JANE: Ja.

ADAMUS: … og det som er vanskeligere enn det fysiske, det finansielle, er det mentale. Den mentale nedrivingen – enda vanskeligere.

JANE: Mm hmm.

ADAMUS: Yeah. Ja. Fint. Men synes du at du har det bedre, sier du at du har det bedre?

JANE: Det gjør jeg. Jeg føler meg mer forbundet til meg enn jeg noensinne har gjort.

ADAMUS: Fint..

JANE: Intuisjonen min, vitenen min, er sterkere enn den noensinne har vært.

ADAMUS: Ja.

JANE: Og jeg begynner å stole på det.

ADAMUS: Egenverdi?

JANE: Det har kommet opp. (de ler) Jeg er oppmerksom på det.

ADAMUS: Å, da *er* der litt egenverdi! (Adamus ler)

JANE: Ja. Det er det fremdeles! Ja.

ADAMUS: Fint.

JANE: Jeg forstår det.

ADAMUS: Fint.

JANE: Men det er greit.

ADAMUS: Ja. Det er greit.

JANE: Ja.

ADAMUS: Kan du gi mikrofonen til Marc?

LINDA: Uh-oh.

ADAMUS: Siste kommentar.

MARC: (sukker dypt) Greit, vel, jeg er ganske enig i det hun sa.

ADAMUS: Det var smart sagt. (latter)

MARC: Akkurat. Du vet. Du vet om ekteskapet mitt, ikke sant? Det er så definitivt ikke slik jeg trodde det ville være.

ADAMUS: Så avgjort ikke.

MARC: Det er det så avgjort ikke.

ADAMUS: Så avgjort ikke.

MARC: Det er ganske annerledes.

ADAMUS: Hvordan vil du undervise om det – for du kommer til å undervise – hvordan vil du undervise om det til andre? Hvordan vil du forklare - for forestill deg nå at du står, sitter foran en klasse med et dusin eller kanskje 20 studenter, og prøver å forklare for dem. Alle er øre og spente fordi de akkurat oppdager metafysikk og spiritualitet, og de er høye på dette, som om de er de første som har oppdaget det. Og de er veldig spente og de sier; «Jeg gjør *hva-som-helsttt! (*latter) Jeg gjør det som kreeeves» Og de er luftige og de har engleting som henger i bilvinduene, og de drar fram krystallene sine for å vise deg.

MARC: Og jeg rister på hodet.

ADAMUS: Og du bare sitter der som Kaptein Kirk* som, «Åhhh, åhhhh.» Hvordan vil du si til dem «det er ikke slik du tror,» uten å knuse håpene og illusjonene deres?

**Viser til en video som ble brukt i åpningen.*

MARC: Vær forsiktig med hva du ber om. (latter og Adamus humrer)

ADAMUS: Eller du kan si; «Du *får* forresten det du ber om!»

MARC: Det gjør du, men du har ingen anelse om hva du ber om. Sááááá ….

ADAMUS: Det er et godt poeng.

MARC: Og det blir på ingen måte slik du trodde det ville bli.

ADAMUS: Og så sier de til deg; «Mester Marc, så hvordan er det? Gi oss svaret. Du har studert dette. Du har studert under den store Adamus. (latter) En av de få som hadde denne unike muligheten. Boy, vi skulle ønske vi var der da han var der.» De kommer til å si; «Hva sa Mester Adamus? Forenkle det. Hva var budskapet hans?»

MARC: Jeg har ikke peiling på hva han sa. (latter)

ADAMUS: Det er et helt utmerket svar. Det spiller ingen rolle hva han sa.

MARC: Riktig.

ADAMUS: Så absolutt.

MARC: Og reisen er individuell. Så det finnes ingen oppskrift på det vet du, på hvordan det blir.

ADAMUS: Ja. «Men, men», sier de, «Gi oss noen hint. Hva gjorde du? Jeg mener, se på deg nå. Se på bilene. Se på kona di. Jeg mener, du har gjort det strålende. Se på alt det du har. Hahhh! Hvordan … og du har denne auraen rundt deg og lukter som sjokoladekake. (latter) Og du er i live! Og du er i live! Fortell oss, hvordan gjorde du det?»

MARC: Jeg vet ikke. (publikum responderer med "Ohhhhhh") Umm …

ADAMUS: Og så bare ler du og sier; «Jeg bare tuller!»

MARC: Det er riktig.

ADAMUS: Ja.

MARC: Nei, det jeg egentlig gjorde, var å ta en pust om gangen. Det er sant.

ADAMUS: En pust om gangen. Det svaret liker jeg. Det burde gå inn i visdomsboka. Så absolutt. En pust om gangen, og en ting til. Hva mer vil du fortelle dem? De samles i – jeg skjønner det, Cauldre sier i kaffebaren din, den opplyste kafeen din – de samles der i timevis. Du tar tjue, tredve dollar for en kopp kaffe fordi du kan det.

MARC: Ja minst! (litt latter)

ADAMUS: Fordi du kan det. Ja. Og etter å ha sagt «En pust om gangen til dem», sier de (med sutrete stemme), «Jeg er veldig lei av å puste! Jeg orker det ikke mer! Jeg puster og puster, og ingenting skjer! Se på meg!» (latter)

LINDA: Det er ikke tiltrekkende!

ADAMUS: Fortell meg. Jeg ser det hele tiden, og det gjør Aandrah også. «Jeg er drittlei av å puste. Hva mer?»

MARC: Tillate.

ADAMUS: Åh. Hvordan gjør en det?

MARC: En bare gjør det. Tillater det. En gir bare slipp.

ADAMUS: Trekk pusten dypt..

MARC: Trekk pusten dypt, der var vi igjen. (latter)

ADAMUS: Og kjøp en kopp til av den magiske kaffen min! (mer latter)

MARC: Akkurat.

ADAMUS: Ja. Den er velsignet. Ja, Adamus velsignet kaffebønnene før han dro. Det vil fungere – vi kunne tjent millioner.

MARC: God markedsføring. Takk.

ADAMUS: Ja. Ja. Greit, fint. Takk. Takk.

Så kjære Shaumbra, har dere det bedre? Det er et dumt spørsmål. Det spiller egentlig ingen rolle.

Og det er egentlig ingen måte dere kan sammenligne på. Dere kan prøve, og jeg liker svarene. Det går veldig mye bedre Shaumbra. Det spiller egentlig ingen rolle. Og sammenlignet på hvilket nivå? Vel, på et menneskelig nivå, ville sannsynligvis mange av dere si nei. Dere eier kanskje mindre. Dere har kanskje … dere har ingen jobb lenger, forhold, regelmessig sex, god mat eller andre ting – dere har kanskje ikke det. Men … men … (Adamus ler) Men jeg vet at det ikke var derfor dere kom hit. Faktisk så – det virkelige svaret er, Edith, at dere nesten hadde motstand mot slike ting, dere skjøv dem nesten bort. Og se hva som skjedde – de dro.

Jeg vet at dere kom hit på grunn av denne legemliggjorte opplystheten, oppstigningen, hva dere nå enn vil kalle det, og på en måte…(noen gjesper) Ja – *gjespe* – åh! Sandra, kan du gi henne litt kaffe, fotmassasje og to elektriske kabler? (litt latter)

Dere kom hit på grunn av legemliggjort opplysthet i det en – avhengig av hvordan dere så på det - kan kalle en desperat handling, og sa; «Hvis ikke dette fungerer … » (noen sier «så drar jeg herfra», Adamus humrer) «Vel, hvis ikke dette fungerer, så ja, da drar jeg. Hvis det ikke skjer i dette livet, så er der ingenting annet. Ingenting. Så det er alt eller ingenting.» Dere la *alt* på bordet. Alt. Dobbelt eller ingenting, og sa; «slik er det.» Og det var litt sprøtt, men det er slik dere er.

Vel, den egentlige sannheten er at dere allerede vet. Dere vet allerede, men nå går dere for opplevelsen av det. Dere *vet* svarene, nå er det opplevelsen.

Dere kom inn i dette livet og sa; «slik må det være», og som jeg sa, kan en se på det som litt desperat eller veldig modig, veldig fantastisk, bryte ut av veldig mange ting – sinnet, fortiden, massebevissthet – og likevel holde ut. Likevel sitte her. Likevel eksistere. Fantastisk.

La oss trekke pusten godt og dypt på det i Serien vår om Oppdagelse.

Sett fra mitt og de andre i Crimson Council sitt perspektiv, handler det ikke så mye om at dere har det bedre, det handler om hva som har skjedd med bevisstheten deres, som vi kan se som lyset deres, som vi kan se som den ekspanderte naturen i vesenet deres, som vi bokstavelig talt kan se av de reisene dere foretar i drømmetilstanden deres. Er dere annerledes enn dere var for 14 år siden? Umåtelig mye. Umåtelig mye.

Jeg vil gjerne foreta en DrømmeVandring, hvis du vil skrive det – for deg selv, i hjernen din (til Linda) – gjøre en DrømmeVandring, og vi gjør det sammen, vi kan gjøre det live eller som et opptak. Jeg må sjekke med Linda og Geoff, men en DrømmeVandring inn i for 14 år siden. Vi skal prøve å gå tilbake, og dere vil se hvordan det er å prøve å gå tilbake. Og jeg tror dere gjennom denne DrømmeVandring vil se at det ikke var som dere trodde det var, og det vil være som å prøve å stappe dere tilbake i livmora til mora deres. Det er bare vanskelig å gjøre. Det er bare vanskelig å gå tilbake.

Og selv om sinnet husker visse vakre ting fra fortiden, og også visse fryktelige ting, er faktum det at hvis dere prøver å bringe bevisstheten deres tilbake dit, kan dere egentlig ikke gjøre det. Så vi gjør et forsøk med en DrømmeVandring.

Hva skal vi snakke om i Serien om Oppdagelse? Hva vil dere oppdage i Serien om Oppdagelse? Og igjen, jeg sa at vi skal ha noen forelesninger, samtaler, og så oppleve.

JOANNE: (hun gjesper igjen) Jeg beklager.

ADAMUS: Vil du ha en kopp kaffe nå eller senere?

JOANNE: Jeg er bare så avslappet!

ADAMUS: Å, kom igjen, legg deg på teppet. (litt latter) Det er rent. Dette er familie. Vi bryr oss ikke. (Adamus humrer) Cauldre skjenner på meg fordi jeg er en slik inspirerende taler! (mer latter)

Oppdagelser i denne serien

Hva kommer dere til å lære i Serien om Oppdagelse? Hva er det første dere kommer til å oppdage?

(pause)

Deg

Denne er enkel. Deg selv! Jada, jada, deg selv. Det er det første.

Vel, det virker åpenbart, og dere sier liksom, «Jada, jada, jada. Lærte vi ikke dette for flere år siden?» Vel, dere hørte det for flere år siden, men dere lærte det ikke. Dere har ikke legemliggjort det, omfavnet det eller opplevd det.

Nummer en, oppdage deg. Deg.

Vel, faktum er at både menneskelige vesener og englevesener, alle vesener distraherer seg selv fra selvet sitt. De gjør det. Jeg vet ikke hvorfor. Det er en masse teorier rundt det. Folk rasjonaliserer, til og med englevesener rasjonaliserer. Det er del av … jeg antar en kan si at det er del av oppdagelsen av Jeg Er, jakten etter svaret på spørsmålet «Hvem er jeg?» Men det er veldig få som noensinne setter øynene på seg selv. Hvorfor? Det er vanskelig. Dere har en masse dårlige minner fra fortiden. Det er ting ved dere selv som dere ikke liker, og jeg snakker ikke bare om det menneskelige selvet. Jeg snakker om sjeleselvet, det åndelige selvet. Det er veldig vanskelig, veldig … dere gjør hva som helst for å distrahere. Dere drar ut og har kamper og kriger i stedet for å se inn i dere selv. Men i denne Serien om Oppdagelse, skal vi gjøre det. Vi skal gjøre akkurat det.

Vi skal gjøre det ut fra perspektivet av noe jeg nevnte i den forrige serien, noe jeg kanskje tror gikk over hodene til de fleste av dere. Vi skal gjøre det ut fra perspektivet om fullstendig tilgivelse.

Det som er vanskelig for meg og for noen av de andre entitetene som jobber med dere, er å prøve å få dere til å forstå at fortiden deres overhodet ikke er slik dere husker den. Men det tror dere at den er. Dere tror at den er det, og oppfører dere ut fra det. Så vi skal jobbe med hele dette

konsepter om å se på Selvet med tilgivelsens øyne, medfølelse for dere selv, og komme til den oppdagelsen at det ikke – *ikke* – er som dere trodde det var. Og jeg vet at dere nå sitter der og tenker; «Vel, javel, men jeg husker, det var som …» Det *var ikke* slik. Og i denne serien skal vi oppdage deg, det mest dyrebare, vakre som fins.

Men det kommer til å bli den største utfordringen i forhold til hver og en av dere, for dere kommer til å energetisk distrahere, fysisk distrahere dere selv, meg, Cauldre, alle andre.

Hvorfor er det så vanskelig å se på dere selv, være i dere selv? Det er slik for alle vesener, ikke bare menneskelige vesener.

~ Gud

Det andre vi skal oppdage i Serien om Oppdagelse, er Gud. Det er ganske fint. Gud.

LINDA: Gud?

ADAMUS: G-u-d. (litt latter) Dette året skal vi spesielt oppleve Gud – hvis dere tillater det, og det tror jeg dere gjør. Ganske så stort …

EDITH: Vi *er* Gud.

ADAMUS: … et ganske så stort løfte. Ahh! Men *opplever* du Gud Edith? Eller tenker du på Gud? Hører du ordene «Jeg er også Gud», eller føler du dette som en intim, dyp, kjærlig opplevelse?

Mm, godt spørsmål. Det høres veldig fint ut å si «Jeg er også gud,» men det er veldig mentalt. Men hvor mange av dere har faktisk opplevd det?

Det er en masse konsepter om Gud. Jeg liker ikke nødvendigvis ordet Gud, men jeg bruker det her fordi det er et vanlig uttrykk. Det er mange konsepter om gud der ute. Og faktisk, ærlig talt, så er det de som underviser om Gud som vet minst om Gud. Så absolutt. De som er fanatikere, ekstremister, selvrettferdige. Det er de som vet aller minst om gud. De underviser fra en bok. De underviser fra sinnene sine, reglene sine, begrensningene sine, ut fra deres form for behov for indre lidelse og regler.

Jeg vet ikke hvorfor andre mennesker tillater dem å undervise om Gud, bortsett fra at de fleste mennesker har dette forvrengte synet.

Denne verdens konsept om gud er kanskje en av de … det *er* en av tingene på top-tre lista som er mest ubalansert i bevisstheten akkurat nå. Konseptet om at Gud er et annet sted, konseptet om Gud som en far, konseptet om at Gud har regler og bryr seg om hva dere gjør. Konseptet om gud er menneskeskapt. De som står på prekestolen, de som ber om at armene strekkes i været har ikke opplevd Gud.

En kan ikke studere Gud. En kan ikke konstruere en gud. En kan bare oppleve det. Og når dere gjør det, er det en dyp og intim opplevelse, en opplevelse som dere sannsynligvis ikke en gang vil snakke om. Den er veldig vakker, veldig personlig, det ville nesten være en forvrengning å snakke med andre om det.

Det var derfor det ikke var noe ord eller navn for Gud i tidligere tider, for det var bare kjent for noen få, og det er noe som er så personlig at en ikke kan snakke om det.

I Serien vår om Oppdagelse, ved å gå gjennom deg, se i ditt indre, vil du få den indre opplevelsen av Gud og Jeg Er. Det er ganske store ord, men jeg ville ikke ha sagt disse ordene med mindre dere mine kjære venner, var klare for det – klare i kroppen, klare i sinnet.

Noen ganger når en går til kjernen, går til Gud, noen ganger når en etterstreber dette på ubalanserte og veldig desperate måter, noen ganger gjennom medikamenter, noen ganger gjennom intense ritualer, kan det være fullstendig ubalansert. Det kan gjøre mer skade enn det gjør godt. Noen av dere som har tatt medikamenter forstår at hvis ikke resten av dere er forberedt eller balansert for å få denne opplevelsen, kan det rive dere i stykker. Det kan kaste dere ut av lage mentalt. Det kan ødelegge kroppen. Hver og en av dere er klare for å oppleve det på en veldig naturlig og veldig personlig måte.

~ Ingen tro

I Serien vår om Oppdagelse vil dere også oppdage at det ikke er noen tro – hvis du kan skrive det ned «Ingen Tro» (til Linda) Det er ingen tro. Dere tror at det finnes tro, men det gjør det ikke. Det er kanskje en uttalelse som vil bli mye diskutert og mye argumentert, men jeg hevder at det egentlig ikke finnes noen tro. Dere er tung programmering. Tung programmering, og der er visse deler av programmeringen som dere tar som deres egen og sier at det er noe dere tror, men det finnes egentlig ingenting som er tro. Det gjør virkelig ikke det.

Folk holder fast ved tro. De sier; «Jeg tror ditt, jeg tror datt.» Jeg vil hevde at alt bare er massiv programmering. Programmering som dere har tillatt, programmering som har skjedd så lenge menneskene har vært, og til og med før det, programmering som har blitt mer intens og dypere enn noensinne før.

Hvis dere føler inn i et vanlig menneske som går bortover gata, så bare føl energien deres, de har en myriade av kaotiske energimønstre og linjer forårsaket av en masse programmering. Programmering som faktisk ikke er konsistent, som ikke følger noen fin vei – det er overalt.

En person kan tro at de elsker seg selv og hater seg selv på samme tid, at verden er god, at verden er dårlig, at vannet er kaldt eller varmt – alt dette. Og dette – dette som de kaller tro, og som jeg kaller programmering – er uoverensstemmende, og vil til slutt føre til et fullstendig sammenbrudd – hvis de tror på troen sin. Mentalt sammenbrudd, hvis de tror på troen sin.

Så vi skal lære å oppdage at det ikke er noen tro, at alt var programmering, og vi skal lære hvordan vi skal forløse denne programmeringen, Linda, hvordan vi skal forløse den i stedet for å slåss med den. Hvordan vi skal forstå at den ikke er din i stedet for å ta på deg skyld og lidelse, tro at du skapte det og at du er en dårlig person og alt dette. Vi skal gå utover tro.

Kan du et øyeblikk forestille deg å være uten tro? Det tror jeg ikke. (Adamus ler)

Forestill deg en stund å ha friheten av å ikke ha noen tro. Noen folk vil si; «Men hva gjør jeg da? Hvem er jeg? Hva gjør jeg … det har vært del av identiteten min å ha troen min.» Og det skader deg faktisk mer enn det hjelper deg.

Du skaper faktisk ny tro basert på gammel programmering for å prøve å løse ting eller gjør ting i livet ditt smidige, men det du egentlig gjør, er at du gjemmer dem, feier dem under teppet. Så dette året skal vi gå etter tro. Vi skal forløse tro ned til det nakne deg – uten tro.

~ Ingen makt

Dette året skal vi også oppdage noe som Tobias snakket om for mange år siden, men som faktisk aldri har blitt dypt opplevd – at det ikke finnes noen makt. Det finnes ingen makt, og det er ikke noe behov for det. Denne verdenen – og mange av de andre verdenene – opererer ut fra troen om makt. Folk søker det. Folk prøver å oppnå det. Folk prøver å stjele det fra andre. Makt er også … ja (til Linda) "Ingen makt", eller «maktløs». Det er ikke behov for makt. Men se på nyhetene. Se på andre mennesker. Det pågår maktkamper.

Makt er også del av hele dette energidilemmaet som ikke bare finnes i denne verden, men også i andre deler av dette universet står overfor dette akkurat nå på grunn av troen på makt.

Makt kan få en til å føle seg strek og verdig og en føler det som om en har en identitet, har et formål. Så de prøver å oppnå makt. Den beste måten å gjøre det på, er å ta det fra andre, få andre til å tro at de er bedre enn dere. Det er psykisk makt – å bokstavelig talt ta fra dem energi, gå ned til nivået med å stjele ting fra dem.

De fleste mennesker får makt gjennom sex. De tror at det er nytelse, men det er egentlig en maktkamp. Egentlig. Det er derfor hele opplevelsen med sex ikke er det den kunne ha vært for de fleste mennesker. Det er derfor det akkurat nå er en stor industri som er basert på piller for å få menn til å få ereksjon som varer i fire måneder, eller hva det nå er. (latter) Fire dager, jeg vet ikke. (mer latter) Jeg har ikke slike problemer. Jeg er ikke i fysisk kropp. (mer latter)

Menneskene, og andre vesener, ikke bare menneskene, det finnes også en masse utenomjordiske – befinner seg i kontinuerlige maktkamper, stjeler fra andre. Dere ser det hele tiden på Jorda, hele tiden – politikere og forretningsfolk og det militære. Hver gang dere ser en militær oppblussing, er det bare noen som trenger litt makt. Det er veldig sant.

Så hele denne maktkampen pågår overalt. Faktum er at dere ikke trenger det. Faktum er at dere egentlig ikke trenger noe energi for å eksistere. Dere kan eksistere uten energi. Men faktum er at energi er der i stor kvanta for å tjene dere.

Makt er en forvrengning eller en manipulasjon av energi. Vi skal lære hvordan vi skal bli uten makt, hvordan vi bokstavelig talt ikke skal tvinge oss inn i oss selv, noe noen av dere fremdeles gjør, og ikke bruke makt eller gå inn i makt i forhold til andre mennesker. Ja, det er del av den Seksuelle Energi Skolen, en utvidelse av den. Så dette året – ingen makt, og intet behov for det. Intet behov for det.

Kan dere forestille dere å ikke ha noe behov for noen form for makt – finansiell makt, ikke ha noe behov for det eller for finansielle mangel, helsekraft, eller biologisk kraft, eller noen form for makt over andre mennesker.

I de tidligere opplevelsene deres, de tidligere livene, gikk veldig mange av dere inn i det å leke med åndelige energier sammen med andre, og det er … ja, alt det der. Dere lærte hvordan dere skulle bruke energiene deres, talentene deres, de åndelige evnene deres på andre, og en del av dere lider fremdeles på grunn av dette. For når dere legger en forbannelse på noen, legger dere den egentlig på dere selv. Det er det som er problemet med trolldom. Det er derfor jeg ikke er noen stor tilhenger av det, for alt dere gjør, er at en også legger den på seg selv.

Dere gikk inn i alle disse makt-tingene, i utgangspunktet for å beskytte dere selv eller forsvare familiene deres eller hva det nå var, men dere gikk inn i det, og det er en syklus det er vanskelig å bryte ut av. Det er veldig vanskelig å bryte ut av maktsykluser, men dere kommer til å oppdage hvordan dere enkelt kan gjøre det.

~ Klarhet/Bevissthet

Neste post på lista i Oppdagelse, er det jeg vil kalle klarhet, men det handler egentlig om å lytte til seg selv. Dere vet alt som er å vite. Dere vet det bare ikke enda. (litt latter) Dere vet hva som er riktig, men går rundt og sier; «Jeg vet ikke.» Dere later som om dere ikke vet hva som er riktig for dere. Jeg snakker ikke om riktig i form av bedømmelse, men hva som er passende for dere.

Så dere går ubestemte rundt, og da slutter energien å bevege seg og så blir dere frustrerte, og så bruker noen makt på dere, og plutselig befinner dere dere i denne energifella. Vi skal gå inn i det å lytte til dere selv.

Vel, dette er vanskelig, og jeg setter dette opp sist, for dere må først komme hit (til den første posten på lista; 'Du') for å bli i stand til å lytte til deg. Du vet allerede hva som er riktig, men du er

fanget her oppe (hodet) i tvil og tanker om at du ikke vet. Det er derfor det bare er helt fryktelig når dere sier; «Jeg vet ikke,» for dere vet.

Vi skal gå gjennom noen opplevelser med å oppdage dette – og noen av dem vil føles veldig merkelig for dere dette året – å gjøre det du vet er riktig. Du vet det allerede, og du lar andre mennesker påvirke deg. Du nøytraliserer deg selv. Vi skal gå ut av det giret. Du vet allerede hva som er riktig.

Opplysthet er ikke noe en kan studere. Opplysthet er egentlig ikke en gang noe en kan lære fra andre. Opplysthet er ikke et kurs. Opplysthet er å tillate. En kan si at opplysthet er tillit. Opplysthet er opplevelse. Så i oppdagelsen vår, skal vi gjøre akkurat det.

La oss trekke pusten godt og dypt inn i oppdagelse.

Jeg vil oppsummere alt dette med å si at vi dette året skal gå inn i opplevelsen av det. Vi skal gå inn i opplevelse. Opplevelse, vel, dere vet hva en opplevelse er. Opplevelse er en opplevelse.

Dere legger ut på veldig opprørt hav i båt, det er storm overalt rundt dere, og dere lurer på om båten vil komme til å synke. Det er del av opplevelsen. Jeg antar at det er dette adrenalinet med, dere vet, «Hva vil skje med båten? Hva vil skje med meg?» Det er bare en opplevelse. Dere fortsetter å eksistere. Det vet jeg.

La oss trekke pusten dypt, og ha en opplevelse. Ja.

Bevissthet

Så den første opplevelsen vi skal snakke om, er 'bevissthetstilstand'. Bevissthetstilstand.

Bevissthet er klarhet. Det er ikke å tenke. Det er egentlig veldig lite forbindelse, overlapping mellom tanker og bevissthet. En kan ikke tenke seg til bevissthet. En kan ikke. Dere har prøvd. Dere har prøvd å tenke. Dere tenker «Jeg Er den Jeg Er» - *fysj* – men dere kan oppleve det, og dere kan ha bevisstheten om det.

Bevissthet er visdommen. Bevissthet er den dype visdommen. Bevissthet er denne "aha" som dere får. Akkurat nå har dere tillatt dere en masse opplevelser som har klargjort dere for nye bevissthetstilstander, men – disse problemene med sinnet – dere tenker på det. Dere lurer på det og dere bekymrer dere for det. Så det holder seg unna. Det bare venter.

Bevissthet er nesten noe som er slik at når en har opplevelsen av bevissthet, så kan en nesten ikke forklare det. Som jeg sa når det gjaldt Gud, vil en nesten ikke. En vil ikke forurense det med ord eller tanker, en vil ikke at andre skal angripe en for det.

En bevissthetstilstand bør være fleksibel, men for de fleste av dere er den veldig rigid, den er veldig lineær. Med andre ord, så må en hendelse gå forut for en annen for å oppnå nivåer av bevissthet.

Dere kan ikke, og dette er modige ord, men dere kan ikke ekspandere bevisstheten deres – la oss kalle det åpne bevisstheten deres – gjennom tenking. Det kan dere ikke. Dere kan bare ikke. Dere kan forsterke tenkingen deres litt, men dere kan ikke forsterke bevisstheten deres.

De fleste mennesker *tenker* på opplysthet eller *tenker* på bevissthet, og da blir det på en måte – det er morsomt til å begynne med – men så går det i sirkler og blir fastlåst, og da blir kroppen fastlåst, sinnet blir fastlåst, og det kan bli veldig deprimerende.

De fleste mennesker tenker på det som veldig lineær bevissthet. Med andre ord, så gjør dere en ting om gangen, et nivå av bevissthet. Men i virkeligheten har bevissthet mange nivåer, er multidimensjonal. En kan ha mange bevissthetstilstander på samme tid. Mange tilstander.

Vel, sinnet liker overhodet ikke dette. Sinnet sier; «Jeg finner ikke ut av det.» Det er bra. En kan ikke finne ut av gud, opplysthet, seg selv, livet, eller noe annet. Det vil dere ikke. Det handler om opplevelsen av det.

Når dere tillater dere å oppleve, å ekspandere, tar bevisstheten naturlig denne visdommen, destillerer den og bringer den inn i sjeleselvet, strippet for alle fasettene og tallene og detaljene og det dere tror var traumer og alt annet. Destillerer dette. Puster inn denne visdommen. Finner det dere sier er glede i oppåpningen av bevissthet.

Bevissthet er ikke noe en oppnår. En går ikke ut og skaffer seg mer bevissthet. En ekspanderer eller blir klar over den bevisstheten en allerede har. Når bevisstheten kombineres med opplevelse, setter en sammen disse to elementene – for eksempel opplevelsen med å leve, uansett hvor vanskelig eller fantastisk det er, spiller egentlig ingen rolle. Dere kombinerer denne opplevelsen med rå bevissthet, dere bringer dem sammen – og nå har dere noe nesten ubeskrivelig.

Selve bevisstheten er som et tomt beger, et tomt fartøy. Den er der. Den eksisterer, og nå vil den fylle seg selv med opplevelsen, med virkeligheten, med den sensoriske opplevelsen av seg selv. Da kjenner bevisstheten bevissthet, eller forbinder seg til bevissthet, på en mye dypere og inngående måte.

Du Mark, vil fortelle studentene som vil komme til deg; «Alt handler om bevissthet. Alt handler om at bevissthet elsker å oppleve seg selv, på grunn av prakten, på grunn av visdommen, på grunn av Jeg Er-heten.»

Bevissthet bryr seg faktisk ikke i det hele tatt om det var en god opplevelse, om dere har det bedre nå enn dere hadde det for 14 år siden. Den bryr seg bare om opplevelsen. Bryr seg bare, bare *elsker* opplevelsen. Det er det hele. Den har ingen bedømmelse. Den har ingen tro.

Dykke inn i bevissthet

Så la oss trekke pusten dypt, og jeg vil gjerne ha dempet belysning, og John, vi vil ha litt fin bevissthetsmusikk. Og jeg vil ikke kalle dette en merabh. Det bare er. Det er å gå inn i en bevissthetstilstand.

Vel, det som er interessant her, når vi nå demper lyset og setter på litt lett musikk*, er at dere ikke kan tenke på det, men dere kan føle det og oppleve det. Så jeg ber dere om å bare gjøre det. Du kan ikke tvinge det. Det kan du ikke.

**Et spor fra Liquid Mind*

Det er ikke noe mål. Det handler ikke om riktig eller galt. En kan ikke gjøre det galt.

Bevissthetstilstanden er der bevisstheten din er akkurat da.

Del av bevisstheten din er akkurat her i dette rommet eller hvor du nå enn lytter fra. Del av bevisstheten din er i kroppen din. Du er alltid bevisst på denne fysiske kroppen. Del av bevisstheten din lister seg på tå inn i morgendagen og den neste dagen – slik fremtiden kommer til å bli.

Del av den er i det som skjedde i går, i fjor, i forrige liv. Alt er veldig lineært forstår du. Bevisstheten har vært fokusert på troen din, oppfatningene dine, frykten din og ønskene dine. Men det er veldig mye mer bevissthet, klarhet, som allerede er der. Du kan trekke pusten dypt, og tillate den å ekspandere.

(pause)

Det morsomme er at det ikke skjer noe. Ah – eller i hvert fall ikke noe som sinnet kan begripe akkurat nå -

Når du trekker pusten dypt og tillater bevissthetstilstanden å åpne seg og ekspandere, er det del av deg, sinnet, som sier; «Ja, men jeg har ingen fornemmelser. Det skjer ingenting.» Men det gjør det likevel. Det gjør det fordi du tillater det, fordi du har valgt det, fordi den forbannede bevisstheten din og du kan gjøre det dere vil med dette. Det er.

Det åpner deg selv, gjør bevisstheten din mer fleksibel slik at den ikke bare er sentrert om denne menneskelige virkeligheten, slik at den ikke bare kommer gjennom sinnets filtre.

Trekk pusten dypt … inn i den åpne bevissthetstilstanden.

(pause)

I begynnelsen av Shouden vår i dag, ba jeg dere om å invitere meg inn, inn i deg, inn i kroppen din – ja, rett inn i den fysiske kroppen din – og inn i sinnet. De fleste av dere var åpne og tillitsfulle og modige nok til det.

Nå er vi her igjen, igjen åpne og tillitsfulle, for å trekke pusten dypt og tillate deg selv å åpne opp bevisstheten din. Sinnet sier; «Vel, hva er det meningen at jeg skal gjøre?» Ingenting. Ingenting.

Del av deg ser etter en reaksjon. Det behøver ikke å være noen.

Ved å simpelthen tillate, er det som å åpne strålen til et lys. Lyset kan ha vært veldig snevert, bare opplyst et lite område. Nå kan du trekke pusten dypt, åpne strålen, åpne bevisstheten.

Bevissthet er forresten ikke tenkt. Tenking, mental aktivitet, har nesten ingen bevissthet i seg, og det er der mange som har vært på denne veien av opplysthet har blitt distrahert – for mye tenking.

Tankene lar deg føle at du har kontroll, som om du gjør noe, som om du tenker. Ekte bevissthet har ingen tanker. Det krever en veldig modig og tillitsfull person for å gå utover tanken.

Ved dette punktet er det mange mennesker som stopper og sier; «Men jeg må vite hva som skjer. Jeg må vite hva som foregår. Jeg må være i stand til å tenke på det, finne ut av det.» De sier; «Hva skjer hvis jeg mister kontrollen? Hvis jeg går ut av sinnet mitt?»

Det er akkurat dit vi skal. Vi skal uansett gå utover konseptet for makt og kontroll.

Så la oss trekke pusten dypt.

Det er ingen tanker i bevissthet.

(pause)

Bevissthet har intet språk.

(pause)

Det er absolutt ingen matematikk i bevissthet. Ingen.

(pause)

Og intet rammeverk.

(pause)

Det er noe du kan tillate deg selv å oppleve.

Hvis sinnet ditt skravler i vei akkurat nå, så bare be det om å holde kjeft.

(pause)

Du tillater deg selv å gå inn i nye tilstander av bevissthet som ikke krever energi, som ikke krever tenking.

Bevissthet er klarhet … åpenhet.

Å ja, og enkelhet, det er en masse enkelhet i bevissthet. Sinnet er komplekst, bevissthet er enkel. Og i denne bevissthetstilstanden, med fleksibel, åpen bevissthet, kan de begynne å føle igjen, sanse igjen.

(pause)

Bevissthet kan være veldig åpen, flytende … ekspansiv.

Bare trekk pusten dypt og tillat det.

(pause)

I oppdagelsen din dette året, kommer du til å oppdage at du er et bevissthetsvesen.

Du behøver ikke å tenke – du *kan ikke* tenke – deg til det. Du kommer til å tillate deg å være våken, bevisst, med veldig lite behov for tanker. Det er vanskelig for sinnet å forstille seg dette, men det er veldig lite behov for tanker.

Trekk pusten godt og dypt.

(pause)

Bevissthet, bevisstheten din, er ikke eid eller kontrollert eller manipulert av andre. Ikke en gang Gud, ikke erkeenglene eller noen som helst. Bevisstheten er at «Jeg eksisterer. Jeg eksisterer!» Og så ekspanderer den inn i større klarhet, inn i de store opplevelsene.

(pause)

En dag Marc, vil du fortelle studentene dine at lite bevissthet gir små opplevelse, små opplevelse gir lite bevissthet. Med andre ord, en begrenser seg selv, en begrenser opplevelsen sin, og en begrenser også bevisstheten sin. Begrenser en bevisstheten sin, begrenser en opplevelsen sin.

En trekker pusten dypt, i åpen og ren tillit, en tillater de store opplevelsene, en får stor bevissthet. En tillater stor bevissthet, en får stor opplevelse.

Opplevelse er bare en måte for å fryde seg i Jeg Er, i Jeg eksisterer.

I opplevelsen din vil du forstå at du aldri mer trenger å ha en opplevelse som leksjon igjen. La oss ikke en gang snakke på den måten – opplevelse som leksjoner. Det er ikke noe behov for leksjoner. Intet behov. Dere sier; «Hva er det Ånden prøver å fortelle meg? Hvorfor skjedde dette? Hva er det Ånden prøver å fortelle meg?» Ånden prøver bare å fortelle deg "Hallo. Jeg er glad du er i live. Hva vil du gjøre nå?» det er da du trekker pusten dypt og sier, " Faen heller, jeg vil åpen bevisstheten min."

Nå vil jeg be John om å slå av begravelsesmusikken. (litt latter) slik at vi bare kan være i stillhet, i stillhet sammen med bevisstheten.

Trekk pusten godt og dypt, og ikke tenk.

(pause)

Kom over behovet for å tenke, og bare dykk inn i åpen bevissthet.

(pause)

Og jeg ber dere om å oppleve dette denne måneden, fram til neste Shoud – dykke inn i bevissthet – uten å tenke, uten å tenke, uten å ha et formål. Dykk inn i bevissthet som tillater opplevelse som ikke handler om leksjon. Dykk inn i bevissthet uten å ha noen struktur, rammeverk, filtre, nøling eller noe som helst.

Vel, du vil sannsynligvis ha noen øyeblikk med å føle høye nivåer av desorientering. Det er bare en opplevelse. Men stol på deg selv – at dette ikke vil påvirke kjøringen din eller noe annet.

Når du åpner bevisstheten din, gjør bevisstheten din mer fleksibel, vil sinnet ditt føle seg veldig forvirret – mer. Det vil føle seg ute av lage. Del av opplevelsen er å tillate det. Bare tillat det.

Så i opplevelsen denne måneden, enten du sitter hjemme bak PC-en eller går en tur, bare dykk inn i bevissthet uten tanker, uten struktur, uten filtre.

Så la oss få på lysene igjen. La oss trekke pusten godt og dypt når vi nå begynner på Serien vår om Oppdagelse. Pust godt og dypt. Ahh! Bevissthet. Å, det er noe fantastisk.

Bevissthet er … når dere blir mer lekne i forhold til dette, vil dere lære at dere kan fokusere den – laserfokusere den – dit dere vil. Dere kan ha mange laserfokuser som pågår samtidig. Dere kan bare åpne den opp i en stor og strålende klar bevissthet. Dere kan gjemme den. Dere kan gjøre den veldig, veldig liten. Dere kan gjøre det dere vil med den.

Bevissthet er ingen lek en leker med andre. Dette er for deg, for deg selv. Ikke gå ut døra og begynn å sveip andre med bevisstheten din. Det er da du vil begynne å bli sveipet tilbake.

Du vil oppdage at bevissthet er tøyelig. Bevissthet er noe du kan leke med og jobbe med. Den er din, jeg mener, det er kjernen din, men du har vært veldig rigid med den. Du er programmer til å være veldig rigid med den. Du har hatt det trossystemet at du fortsetter å legge til bevissthet litt etter litt. Overhodet ikke. Overhodet ikke. Du kan ha så mye av bevisstheten din som du vil.

Det vil føre til noen interessante konflikter med sinnet og med noen av tankene dine, og det er derfor jeg sier at tro vil gå ut døra med bevissthet. Rett ut døra.

La oss trekke pusten godt og dypt til neste samling. Det handler om den fleksible bevissthetstilstanden.

Og hva er de ordene jeg elsker å høre?

PUBLIKUM: Alt er vel i hele skapelsen.

ADAMUS: Og slik er det.

Takk. Dere er tidlig ferdige i dag. Takk. Takk. (applaus)

Denne oversettelsen er utført av: Gunn Remø.
Korrektur: Evy Finjord Heggelund

Tobias fra Crimson-rådet blir presentert av Geoffrey Hoppe, også kjent som "Cauldre", Golden,

Colorado, USA. Historien om Tobias, som stammer fra "Tobits bok" i Bibelen (finnes i eldre utgaver av bibelen), er gjengitt på Crimson Circle's engelskspråklige internettside: www.crimsoncircle.com. Tobias-materialet har vært tilgjengelig uten kostnader for lysarbeidere og Shaumbra verden rundt siden august 1999 på det tidspunktet da Tobias sa at menneskeheten beveget seg forbi potensialet av destruksjon og inn i Den Nye Energien.

Crimson Circle er et verdensomspennende nettverk av menneskelige engler som er blant de første til å gå over i Den Nye Energien. Når de opplever gledene og utfordringene som tilstanden av oppstigning medfører, hjelper de andre mennesker på deres reise gjennom hvor Tobias tar et steg til siden og energien til menneskene blir kanalisert direkte av Geoffrey Hoppe.

Samlingene i Crimson Circle er åpen for alle, men forhåndspåmelding foretrekkes. Det kreves ikke noe medlemskap og det er ingen avgifter som må betales. Crimson Circle mottar sine midler gjennom fri kjærlighet og gaver fra Shaumbra verden rundt.

Hensikten med Crimson Circle, er å tjene som menneskelige veiledere og lærere for de som går stien til indre åndelig oppvåkning. Dette er ikke et evangelistisk oppdrag. Det indre lyset vil snarere hjelpe folk til å finne din kjærlige aksept, forståelse og omsorg. I det øyeblikket, da det unike og verdifulle mennesket som er i ferd med å ta fatt på reisen over "Broen av Sverd" kommer til deg, vil du vite hva du skal gjøre.

Hvis du leser dette og føler en anelse av sannhet og forbindelse, er du uten tvil Shaumbra. Du er en lærer og en menneskelig guide. Tillat frøet av guddommelighet å blomstre inne i deg i dette øyeblikket og for all fremtid. Du er aldri alene, for det er familie rundt om i hele verden og engler i rikene omkring deg.

Denne teksten kan fritt distribueres på en ikke-kommersiellbasis og skal være gratis. Vennligst ta med informasjonen i sin helhet, også disse fotnotene. All annen bruk må godkjennes skriftlig av Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado.

© Copyright 2007 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403. Med enerett (Alle rettigheter forbeholdes).

Besøk gjerne vår norske internettside www.crimsoncircle.com/no for ytterligere informasjon.